

Országos Választási Bizottság
Elnöke

Szám: 800 - 482 / 2004.

Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága
Budapest

Tisztelt Alkotmánybíróság !

Az Országos Választási Bizottság az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (továbbiakban: Abtv.) 21. §-ának (4) bekezdésében biztosított jogával élve

indítványozza,

hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 49.§ (1) bekezdése alapján állapítsa meg: a törvényhozó azzal, hogy az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvényben (továbbiakban: Nsztv.) nem szabályozta teljeskörűen, hogy a hitelesítést végző szervnek hogyan kell eljárnia az Nsztv. 12.§-ában szabályozotthoz hasonló, de az ott szabályozott védelmet nem élvező esetkörökben, elmulasztotta jogalkotói hatáskörének gyakorlását, és ezzel alkotmányellenes állapotot idézett elő.

Kérjük az Alkotmánybíróságot, hogy ésszerű határidő megjelölésével hívja fel az Országgyűlést törvényhozói feladatának teljesítésére.

Indoklás

Az Nsztv. 12. §-a szerint:

„12. § Ha az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ívet, illetőleg a kérdést hitelesítette, ugyanazon tartalmú kérdésben nem nyújtható be aláírásgyűjtő ívek újabb mintapéldánya (2. §), illetőleg népszavazás elrendelésére irányuló újabb kezdeményezés (9. §)

- a) a népszavazás megtartásáig, vagy
- b) a kezdeményezés elutasításáig, illetőleg
- c) az aláírásgyűjtő ívek benyújtására rendelkezésre álló határidő eredménytelen elteltéig.”

Az Nsztv. 12. §-ának alkalmazhatóságával kapcsolatban az Alkotmánybíróságnak az 57/2004. (XII. 14.) AB határozata értelmezte az azonos tartalmú kérdések hitelesíthetőségének kérdését. Az Alkotmánybíróság rámutatott: az Nsztv. 12. §-a „egyértelműen a hitelesített aláírásgyűjtő ívekre, illetőleg kérdésekre vonatkozik.” Következésképp a vonatkozó törvényi hely nem tartalmaz rendelkezést a hitelesítési eljárásban folyamatban lévő, de jogerőre nem emelkedett kezdeményezések elbírálására vonatkozóan.

Az Alkotmánybíróság e döntésében azt is meghatározta, mikor tekinthető hitelesítettnek egy aláírásgyűjtő ív: „Az aláírásgyűjtő ív hitelesítése akkor tekinthető befejezettnek, ha az Országos Választási Iroda vezetője a Ve.118. § (1) bekezdése alapján hitelesítési záradékkal látja el,

ugyanis csak ez után kerülhet sor az aláírásgyűjtés megkezdésére.” [57/2004. (XII. 14.) AB határozat indokolás IV. 3. pont] Erre pedig a Ve. 118. § (1) bekezdés szerint a Ve. 130. § (1) bekezdése szerinti jogorvoslati határidő eredménytelen elteltét követő napon, jogorvoslat esetén az Alkotmánybíróság hitelesítő határozatot helybenhagyó döntésének a Magyar Közlönyben való közzététele napján kerülhet sor.

Ezen *időpont* meghatározásokból is egyértelmű, hogy ezeket *megelőzően* nem beszélhetünk hitelesített aláírásgyűjtő ívről.

Következésképpen: a jogerős hitelesítést megelőzően érkezett, azonos tartalmú kezdeményezések esetében a hitelesítést végző jogalkalmazó szervezet sem az Alkotmány, sem a törvény nem hatalmazza fel arra, hogy az egyik kérdés hitelesítéséig bármiféle időrendiségre vagy egyéb körülményre hivatkozva megtagadják egy másik kérdés hitelesítését. A törvény szabályozási hiányosságai következtében akár szó szerint megegyező kérdéseket is be lehet adni, akár többször is.

Álláspontunk szerint mindez sérti az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogállamiság részét képező jogbiztonság követelményét, részben azért mert, a törvényhozó nem szabályozta : a hitelesítési eljárás során felvetődő lehetséges és életszerű tényállások teljes körét, és ezáltal súlyos jogbizonytalanságot idézett elő a jogalkalmazásban. Másrészt kétségesse teszi a törvényhozói egyértelműséget, hiszen az azonos tárgykörre vonatkozó, de eltérő megfogalmazásban és céllal feltett, egyaránt eredményes népszavazással lezárult kezdeményezések esetében a törvényhozó számára nehezen megállapítható, hogy milyen tartalmú döntést hozzon.

Az Alkotmánybíróság 52/1997. AB határozatában a *népszavazáshoz való politikai jogot alkotmányos alapjognak tekintette, s megállapította, hogy „minden alapjog magában foglalja az alanyi védelmi igény mellett az állam objektív kötelességét is a joggyakorlás feltételeinek biztosítására.”* A fentebb megjelölt alapprobléma és következménye pedig sértik a kezdeményező választópolgárok népszavazáshoz fűződő alkotmányos alapjogának gyakorlását is.

Mindezek alapján arra kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy ésszerű határidő kitűzésével kötelezze a törvényhozót a mulasztás megszüntetésére, jogalkotó feladatának teljesítésére.

Budapest, 2007. augusztus 23.

Dr. Szigeti Péter

